

en realistisk erkendelse af virkelighed og muligheder giver det bedste resultat for en bestemt idealistisk stræben«.

I Per Hækkerups sidste offentlige udtalelser vender han i fredags i Vestkysten tilbage til sin afstandtagen fra egoismen med ordene: »Det er deprimerende at se, hvorledes egoismen får frit løb.«

Ved forhandlinger i folketingsalen var Per Hækkerup en fremragende debattør. Der blev lyttet, når han tog ordet, og hans indlæg gjorde indtryk. Han kunne også selv lytte for at søge frem til, hvor forhandlingsmuligheder var at finde, men han var ikke en medløber. Det var folkestyret, han ønskede at tjene. Ikke et styre ledet af flygtige, følelsesbetonede stemninger. I hårde debatter kunne hans indlæg være præget af megen alvor og også af dyb humor.

Per Hækkerup vil blive husket som en af vor tids største politiske personligheder. Vi vil mindes hans smittende humor, som skabte fest og glæde omkring ham, hans lyse livssyn og hans varme menneskelige egenskaber. Hans bortgang efterlader et stort savn.

Vore tanker og vor medfølelse går til Grete Hækkerup, til de tre sønner og deres familier, som var ham en støtte og opmuntring i politisk hverdag, i festlige stunder og også i den sidste vanskelige tid.

Et af de store træer i skoven er faldet.« (F.sp. 7979)